

471.

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 14 czerwca 1923 r.

w przedmiocie dalszego podwyższenia dodatków drożynianych do rent pobieranych na podstawie ustaw Rzeszy Niemieckiej o ubezpieczeniu od nieszczęśliwych wypadków w przemyśle i rolnictwie, obowiązujących na obszarze b. dzielnicy pruskiej.

Na mocy art. 16 i art. 17 ustawy z dnia 2 lipca 1921 r. wprowadzającej dodatki drożyniane do rent ustalonych na podstawie ustaw Rzeszy Niemieckiej o ubezpieczeniu od nieszczęśliwych wypadków w przemyśle i rolnictwie oraz zmieniającej niektóre postanowienia tych ustaw (Dz. U. R. P. № 64, poz. 398) oraz art. 2 ustawy z 7 kwietnia 1922 r. w przedmiocie zniesienia Ministerstwa b. Dzielnicy Pruskiej (Dz. U. R. P. № 30, poz. 247) zarządza się co następuje:

§ 1. Uszkodzonym, którzy w myśl ustawy z 2 lipca 1921 r., wprowadzającej dodatki drożyniane do rent ustalonych na podstawie ustaw Rzeszy Niemieckiej o ubezpieczeniu od nieszczęśliwych wy-

padków w przemyśle i rolnictwie oraz zmieniającej niektóre postanowienia tych ustaw (Dz. U. R. P. № 64, poz. 398) — pobierają dodatki drożyniane, przyznaje się aż do odwołania, począwszy od dnia 1 kwietnia r. b., w miejsce dodatków drożynianych, pobieranych dotychczas na podstawie powyżej powołanej ustawy i rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 12 grudnia 1922 r. (Dz. U. R. P. № 116, poz. 1052) — następujące dodatki drożyniane:

dla uszkodzonych o niezdolności do pracy od 50% do 66²/₃% 60.000 mk.

dla uszkodzonych o niezdolności do pracy powyżej 66²/₃% do 80% 90.000 mk.

dla uszkodzonych o niezdolności do pracy powyżej 80% do 100% 120.000 mk.

dla wdów i wdowców, krewnych linii wstępnej, wnuków. 60.000 mk.

dla każdej zupełnej sieroty i każdej sieroty, której żadne z rodziców nie pobiera dodatku drożynianego na mocy niniejszego rozporządzenia 60.000 mk.

dla każdej sieroty, której jedno z rodziców pobiera już dodatek drożyniany na mocy rozporządzenia niniejszego 30.000 mk.

Łączna wysokość dodatków drożynianych, pobieranych na mocy rozporządzenia niniejszego przez jedną rodzinę (wdowa lub wdowiec z dziećmi) nie może przekraczać sumy 120.000 mk.

§ 2. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Ministrowi Pracy i Opieki Społecznej.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze obowiązuje od dnia 1 maja 1923 r.

Prezes Rady Ministrów: *Witos*

Kierownik Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej:
L. Darowski